

§ 4.

Za ústavy státní mohou býti prohlášeny a převzaty do právy ministerstva veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy nemocnice ve Velké Praze, na Ostravsku a v jiných uhelných pánvích, v Lučenci na Slovensku a v Munkáči v Podkarpatské Rusi.

Vyžadují-li toho svrchovaně důležité zájmy státní, mohou býti po dorozumění s příslušným zemským (správním) výborem, resp. zemským výborem svazovým (§ 64 zák. ze dne 29. února 1920, čís. 126 Sb. z. a n.) vládním nařízením prohlášeny za státní ústavy a převzaty do správy ministerstva veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy ještě jiné veřejné ústavy léčebné a humanitní (§ 1 tohoto zákona) nebo se svolením vlastníka ústavy soukromé.

§ 5.

Nabytých práv zaměstnanců ústavů, jež budou převzaty do správy státní, bude podle obdoby § 10 zákona o župních úřadech šetřeno, pokud tato práva se zakládají na úpravách provedených a schválených podle platných právních ustanovení nejpozději dnem 28. února r. 1920. Úpravy provedené později vyžadují k své platnosti schválení ministerstva veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy ve shodě se zúčastněnými ministerstvy.

§ 6.

Vláda se zmocňuje, aby pro ústavy léčebné a humanitní (§ 1 a § 4 tohoto zákona) zřídila při ministerstvu veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy poradní sbor, složený z odborníkův a zástupců korporací, jež mají zájem na hospodářství těchto ústavů (výši ošetřovacích sazeb atd.).

Podrobná ustanovení o složení tohoto poradního sboru a jeho působnosti budou vydána nařízením.

§ 7.

Zákon tento nabude účinnosti dnem vyhlášení a pověřuje se provedením jeho ministr veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy ve shodě se zúčastněnými ministry.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Dr. Hodža v. r.,

v zastoupení nepřítomného ministra veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy.

Čís. 243.

**Zákon ze dne 10. dubna 1920,
kterým se mění zákon o zrušení šlechtictví,
řádův a titulů.**

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Zákon ze dne 10. prosince 1918, č. 61 Sb. z. a n., nevztahuje se na čestné odznaky zavedené na paměť šťastně skončených bojů za svobodu československého národa nebo jako uznání za zásluhy a vznik a vývoj zřízení samostatného státu československého.

Odznaky tyto jsou:

- a) Československý válečný kříž, zřízený dekretem prozatímní vlády zemí československých v Paříži dne 7. listopadu 1918.
- b) Československá revoluční medaille, zřízená dekretem podepsaným za presidenta republiky Československé ministrem pro věci zahraniční v Paříži dne 1. prosince 1918.
- c) Čestné odznaky, pokud byly zřízeny pro československou revoluční armádu v Rusku (na Sibiři) odbočkou Československé Národní Rady pro Rusko aneb ministerstvem války prozatímní vlády zemí československých, resp. první vlády Československé republiky.
- d) Medaille vítězství (La medaille de la victoire) pro spojenecké a přidružené mocnosti, podle zásadního rozhodnutí mírové konference v Paříži ze dne 24. ledna 1919.

§ 2.

Ustanovení § 1 tohoto zákona platí, pokud základem k udělení některého z uvedených čestných odznaků občanům Československé republiky jsou vynikající válečné výkony a zásluhy z doby před 31. červencem 1919 a pokud jsou dány jiné podmínky a předpoklady stanovené pro dosažení uvedených čestných odznaků v dekretch a nařízeních, jimiž byly tyto odznaky zřízeny.

Pokud jde o příslušníky armád mocností spojeneckých a přidružených, jest udělování čestného odznaku uvedeného v odst. a) § 1 přípustno také za výkony a zásluhy z doby po 31. červenci 1919.

§ 3.

Rovněž vyňaty jsou z ustanovení zákona ze dne 10. prosince 1918, č. 61 Sb. z. a n., čestné odznaky, kterých dobyli si na poli válečném příslušníci československých vojsk jako uznání od vlád spojeneckých.

§ 4.

Nová vyznamenání mohou být založena pouze pro vojny za statečnost prokázanou před nepřítelem, nebo pro příslušníky států cizích za zásluhy, kterých získali o stát československý.

Vyznamenání taková zřizují se nařízením vlády se souhlasem presidenta republiky. Propůjčování vyznamenání náleží presidentovi republiky, po případě ministrowi nebo veliteli vojska, které president k tomu zmocní.

§ 5.

Občanským osobám, které jsou příslušníky republiky Československé, nemohou být nově uděleny ani čestné odznaky v § 1 uvedené, ani nová vyznamenání (§ 4).

§ 6.

Přestupku se dopouští a vězením, na Slovensku uzamčením, od 24 hodin do 14 dnů, nebo trestem peněžitým od 50 do 15.000 Kč buď potrestán:

1. kdo úmyslně a veřejně užívá šlechtických titulů, erbů, řádů, vyznamenání, jež byly zákonem zrušeny, nebo kdo takovým způsobem hledí naznačiti své bývalé šlechtictví;

2. kdo si osobuje čestný odznak nebo vyznamenání; nejsa k tomu oprávněn;

3. kdo v tisku někomu dává zákonem zrušený titul šlechtický.

Přestupky tyto se stíhají soudy, na území někdy uherském správními úřady jako soudy policejními.

§ 7.

Zákonem tímto zrušuje se § 334 zákona ze dne 27. května 1852, č. 117 ř. z., a § 598 cís. patentu z 15. ledna 1855, č. 19 ř. z., a § 45 čl. XL. z r. 1879, pokud mluví o řádech a čestných odznacích.

§ 8.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení a provéstí jej přísluší ministru národní obrany a ministru pro věci zahraniční.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Dr. Beneš v. r. Klofáč v. r.

Čís. 244.

Vyhláška ministerstva vnitra v dohodě se všemi zúčastněnými ministerstvy ze dne 10. dubna 1920,

že se opravují tiskové chyby v zákonech č. 122 až 126, 132 až 135, 137, 138, 142 až 145 Sb. z. a n. z r. 1920.

Zákony č. 122 až 126, 132 až 135, 137, 138, 142 až 145 Sb. z. a n. z r. 1920, doplňují se tak, že mezi název a počátek textu zákona vsunuje se tato věta:

„Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:“

Tusar v. r.

Švehla v. r. Dr. Heidler v. r.

Prášek v. r. Dr. Šrobár v. r.

Dr. Hodža v. r.

Sonntág v. r.,

jako ministr financí a správce ministerstva pro zásobování lidu.

Staněk v. r. Dr. Franke v. r.

Hámpel v. r. Dr. Winter v. r.

Habrman v. r. Klofáč v. r.

Dr. Beneš v. r. Dr. Veselý v. r.

Čís. 245.

Zákon ze dne 8. dubna 1920

o připočítání válečných let kněžím z duchovní správy v minulé válce k vojenské službě povoláním.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Kněžím, kteří z duchovní správy v poslední válce k vojenské službě povolání byli a službu tu nejméně šest měsíců konali, připočítá se polovina doby v této službě ztrávené jak pro zvýšení příjmu tak i pro vyměření výslužného podle zákona ze dne 28. března 1918, č. 115 ř. z.

§ 2.

Ministerstvu školství a národní osvěty se ukládá, by v dohodě s ministerstvem financí zákon tento provedlo.

§ 3.

Tento zákon nabývá účinnosti se zpětnou působností ke dni 1. listopadu 1918.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Habrman v. r.